

končala razprava o varstvu volilne prostosti in je bil zakon sprejet. Vsi predlogi, ki so zahtevali odstranjenje politike od lece, so bili zavrženi. Po kratki razpravi je sprejela zbornica še dve mali postavi glede prodaje državnih posestev. Stavili so se še razni nujnostni predlogi. — 14. t. sta bila rešeni v vsej naglici dve mali postavi predlogi, prva glede deželne banke v Bakovini, druga pa glede občinskih posredovalnih uradov. Predložilo se je še cela vrsta nujnostnih predlogov in vprašanj. — 15. t. so hoteli spremeniti zakon o imuniteti poslancev; ali zbornica je oddala zakon zopet odseku. Nadalje se je sprejel havziški zakon, kakor ga je gospodarska zbornica spremenila. O naslednjih sejah poročamo prihodnjic. Kakor se vidi, dela zbornica z vsemi kripilji, da bi rešila košaro postav, ki jih je predložila.

Nova vojaška taksa se odmeri po dohodkih. Do 1200 K dohodkov se ne obdači. Potem pa veljajo te-le številke:

Dohodki kron	Voj. taksa kron
1200—1300	6
1300—1400	7
1400—1600	9
1600—1800	11
1800—2000	13
2000—2400	17
2400—2800	23
2800—3200	29
3200—3600	35
3600—4000	43

Na ta način raste vojaška taksa naprej. Omeniti je, da se morajo odslej vsi temu davku podvrženi sami zgledati, ker se jih drugače težko kaznuje.

Milijone duhovščini! Predno izgine stara, na smrt obsojena državna zbornica za vekomaj, razpravljalna bode tudi še o postavnem načrtu glede zvišanja duhovniških plač. Govorilo se je najprej, da bode stalo to zvišanje okroglo 10 milijonov. Gotovega se v tem oziru ne ve ničesar, ali brezdomno bode stalo to zvišanje duhovniških plač na milijone kron. Mi gotovo nečemo, da bi tolkli naši kaplani nezabeljene žganje in kisel fižol, čeprav bi jim tudi to ne škodovalo, zlasti tistim ne, ki pojejo vedno, da so „kmetijski prijatelji“. Ali prvič mislimo, da še noben duhoven ni od lakote umrl, ker so postranski dohodki v mnogih slučajih tako veliki, da bi lahko le od njih živeli. Fmih smodk, bicikeljev, židanega perila pač ne potrebujejo namestniki tistega božanskega trpnica, ki ni imel kam glave položiti. Drugič pa to-le: Ako se nižji duhovščini res slabo godi, bi bila sveta dolžnost bogatejših duhovnev, da ji gmotno pomagajo. S tistimi tisočaki, ki bi jih imel ljubljanski škof na davkih plačati, katere mu je pa vlada darovala, bi lahko 10 kaplanov živelo. In s tistimi 800 milijoni, katere poseduje katoliška cerkev v Avstriji, preživelo bi se lahko 10 krat toliko duhovnev, kakor jih imamo! Za neizmerno bogatega papeža se nabira vsako leto, — naj se nabira enkrat za kaplane! Iz teh virov smo mi naprednjaki proti zvišanju duhovniških plač, proti tej nakani, ki hoče vzeti kmetu in delavcu grizljive kruha, da ga vrže hujskajoči duhovščini v žrelo. Seveda, sedanja, umirajoča zbornica stoji popolnoma pod vplivom duhovščine in zato — bodedo morali plačati!

Kovanje denarja iz nikeljna. Vlada je predložila državni zbornici zakonski načrt za nadaljno kovanje denarja iz nikeljna. Glasom pogodbe z leta 1892 se je imelo kovati v Avstriji in na Ogrskem za 60 milj. kron nikeljnih denarjev po 20 in 10 vin. Ves ta denar pa je zdaj že v prometu in vlada zahteva zdaj dovoljenje, da pusti tega denarja še za 20 milj. kron kovati.

Zvišanje uradniških plač. Vlada je predložila postavni načrt za zvišanje dohodkov državnih uslužbencev. 20 milj. kron zahteva vlada za enkratno podporo l. 1907. Poleg tega namerava vlada aktivitetno doklado uradnikom zvišati. Tudi se poveča število plačilnih stopinj in se zniža službeno dobo. Isto se zgodi za uslužbenke nižjih vrst. Vlada potrebuje v ta namen 15½ milj. kron. Poleg tega zahteva za zvišanje plač drugih državnih uslužbencev še posebej 13 milj. kron.

Proti Ogrski! Poslanec Kemetter je govoril p. k. o našem razmerju z Ogrsko in omenil tudi sledeče važne podatke: V letih 1902 do

1906 so izvozili Ogrri na Avstrijsko skoraj 30½ milj. centov moke v vrednosti čez 800 milj. kron; nadalje 3½ milj. centov moke za krmo in otrobe v vrednosti čez 41 milj. kron. To pomeni grozovito oškodovanje avstrijske mlinarske industrije. Od leta 1882 do 1906 so izvozili Ogrri čez 120 milijonov moke v vrednosti 3000 milj. kron na Avstrijsko. To pomeni pri 75% izkoriščenju žitja čez 145 milj. centov žitja. Računa se lahko mlenje za cent po 2 K. Torej so avstrijski mlinarji tekmo 25 let oškodovani od Ogrske za skoraj 300 milijonov kron! Ako računaš delo pri centu z 1 K, potem so oškodovani avstrijski delavci od Ogrske v tej dobi za 145 milj. kron!!! K temu pride še izguba avstrijskih mlinov vsled ogrske konkurence, bi znašala najmanj 1 K pri centu. Torej je mlinarstvo v Avstriji oškodovano v 25 letih za 990 milj. kron!!! Zato se je tudi število avstrijskih mlinov za skoraj 3.000 zmanjšalo. Ali celo poljedelstvo v Avstriji trpi enako pod ogrsko konkurencijo. Velikanski uvoz ogrske moke je znižal v Avstriji ceno pšenice najmanj za 1 K pri centu. K temu pride še vpliv ogrske tarife (najmanj 150 K), tako da znaša škoda pri centu K 250. Ker prodaja Avstrija okroglo 22% milj. centov žitja, so avstrijski kmetje vsled ogrske konkurence letno za 56 milj. in 250.000 K oškodovani ter opeharjeni!!! In za vse to dobijo Avstrijanci od svojih madžarskih sosedov — brce ob vsaki priliki. Zato proč od Ogrske!

Plačajte! S 16. t. m. se zviša zopet cena poštnine i. s. tako-le: Loko-pisma do 20 gramov (doslej 6 vin) stanejo 10 vin; čez 20 g (doslej 12 vin) pa 20 vin; nadalje pristojbine za pismonoše na deželi: za rekomandirana pisma po 6 vin., za pisma z vrednostjo 10 vin., za nakaznice z denarjem 6 vin., za pakete do 5 kil 10 vin., čez 5 kil pa 20 vin. Za aviziranje pisem z vrednostjo in paketov 4 vin., za poštne nakaznice 3 vin. (doslej 2), zalepke (Kartenbriefe) doslej 10 vin., naprej pa 11 vin. Blanke za brzojave (doslej zastoni) stanejo po 2 vin., lokalnih brzojav ne več, vsled tega stane vsaka beseda 6 vin. Stare nakaznice, zalepke itd. se morajo zamenjati do 16. t. m.

Proti zlorabi prižnice. Krajni šolski svet v Moravski Budjevi (Mährisch Budweis) je izdal sledečo odredbo: „Krajni šolski svet obsoja najostreje, da se spodgrebi raz prižnice oblast šole in učitelstva, ker trpi v teh razmerah spoštovanje za šolo. Ako bi se še kaj slinčnega pripetilo, prepovedal bi krajni šolski svet šolski deci obisk pridg, ker je otroška vzgoja vsled te politike na leci v nevarnosti.“ — To so možate besede. Ali kaj bi rekli dotični šolski svet, ko bi čulo nezmeren hujskanju raz štajersko-koroških prižnic?

Nadvojvoda Rainer, stric avstrijskega cesarja, je praznoval te dni svojo osemdesetletnico. Nadvojvoda Rainer je med ljudstvom splošno priljubljen, med vojaškimi dostojanstveniki pa velja kot izvrsten strokovnjak.

Krvava Rusija. Politični umori se zopet množijo. Za mestn. glavarjem v Petersburgu pl. Launitzem je padel vojaški nadprokurator Pavlov in za njim zopet orožniški šef v Lodzu oberst Schadsko; vsi ti trije so bili krvniki carjevi in zadela jih je le maščevalna pravica. Morili teh krvnikov so bili na smrt obsojeni in tudi obeseni. Od 24. dec. do 4. t. je bilo 134 ustašev na smrt obsojenih. V prislino delo za vse življenje je bilo obsojenih 48, za več let 137 oseb. Za vse življenje v Sibirijo je bilo odgnanih 44 oseb. — 11. t. je bilo v Varšavi 7 oseb na smrt obsojenih. —

Lakota na Kitajskem. Odbor proti razširjenju lakote razglašala, da je zapustilo nad 450.000 oseb svoje domovje. Povsod je polno žensk in otrok, ki si kopljejo korenine za hrano ali se žive od trave. Beda je velikanska.

Genjenim naročnikom naznanimo, da se pošlje list na zahtevo vsakemu na ogled. Ali redno dostavljati se prične list šele po sprejemu naročnine. Kakor pri vseh listih se tudi pri nas naročnino naprej plača!

Dopisi.

Sv. Janž na Dravskem Polju. Dragi „Štajerc“, naš župnik nam je priskrbel sv. misijon,

da bi šlišali lepe nauke in opravili spoved. Pri digne so bile lepe, ali eden izmed misionarjev te je hotel, ljubi „Štajerc“, kar na žlici vodo požreti; pri vsaki pridigi te je napadal. Nek posteni kmet je šel k spovedi. Povedal je svoje grehe in prosil za dolgo spoved. Misionar ga je vprašal nekaj malega, potem pa takoj, čim bere časnik. Kmet je odkrito povedal, da čiti „Štajerca“. O srapobit, zdaj pa mlečna župa že kipi! Misionar je pričel nagovarjati kmeta, naj opusti ta list, češ da slabo govori čez duhovne. Kmet pa se odreže: Ni res, pošteni duhovne „Štajerc“ še hvali! Ali kjer je hiša smetna, jo mora pomesti!... Misionar ni hotel dati odveze, kmet pa ni hotel dati obljube, da ne bode več „Štajerca“ čital. Tako sta se ločila. V cerkev je šel kmet s pobožnim srcem, domi je pa proklinjal. Kdo je kriv temu? Dobro, da so bili vsi drugi misionarji pametni. Drag „Štajerc“, jaz ne najdem v tvojih vrstah ničesar slabega in sem prepričan, da sem veliko boljši kmet, odkar te berem. Zato le naprej!

Posteni farman

Doberna (Neuhaus). V 1. šte. „Fihposa“ se je neki razburjeni doberniški klerikale močno zagnal v g. Črepa. Zakaj? Jeza ga kolje da bi mu kmalu trebih počil, ker Črep ni trobi v njegov rog ob času volitev (Prav si ne redil, vrli Črep, saj si naprednjak!). Zdaj pa vprašamo dopisuna „Fihposa“, zakaj meče blato po drugih, svoje suknje pa ne očisti? Ali kaj veš, kaj se je godilo v Zavrhu z Rihterjevim fantom, g. nadučiteljem in Petrom na kora? Zakaj o tem molčiš? Dopisun „Fihposov“, znaš si nam in ako ne skriješ jezika, ti stopimo od ločeneje na prsta. Fej! Naprednjaki.

Iz Žalca. Ljubi „Štajerc“, prosim malo prostora, da popisem shod slov. kat. društva, ki se je vršil pri g. Hodniku v Žalcu. Udeležil sem se shoda, ker bi se imelo govoriti o hmeljarstvu. Govor dr. Korošca je bil tak, kakor da bi ta kaplan s prekljo zvezde z neba otepaval. Ljudje so mu vse zanimali. Končno je govoril tudi, kako drago je meso na Danaj, kar nas pa res malo briga. Razvideli smo iz vsega kvantanja tega poslanca, da se moč za delavno ljudstvo toliko briga kakor voznik za blato, ki pade od koles. Spominjamo se, kako je župnik agitiral za tega Korošca, zdaj pa vemo, kaj imamo! Še trobentar iz Žalca povzame iz glave boljše besede kakor jih čita ta dohtar iz papirja. O župnik Kunej, kako si agitiral za Korošca in posval kmete iz prižnice, da se junci in teleti in da jih imaš na furzeljnu privezane! Ali enkrat se že ta farski fuzelj pretrga. Potem si izvolimo za poslanca moža in svoje srede. Učili pa nas ne bodo taki gospodeki, ki niti ne vejo, kaj je motika ali hmeljev sok. Mi nečemo takih poslancev, ki le štirbi povišajo, da se mastijo debeli fajmoštri. Toliko za danes!

* * *

Sv. Peter pri Velikovu. Pred kratkem smo imeli volitev. Zmagala je zopet slovenski klerikalna stranka, kakor je bilo pričakovati. Ker „Mr.“ povzdigne „vzorno gospodarstvo“ župana, hočemo tudi mi to nekoliko razjasniti. „Vzorno“ je gospodaril naš obč. odbor, ker občinski ubogi so se morali celo pritoževati pri c. kr. glavarstvu, da so dobili, kar jim je občina po postavi dolžna. „Vzorno“ je go spodaril naš obč. odbor, ker je 2 občinski siroti oddal človeku v skrb, kateri dobiva plačilo od njih, pa jih izrablja le v svoj dobiček, sicer jim pa ne kupi niti obleke. Ko sta učitelj in župnik videla, da prideta otroka poln mršesov v šolo, sta zahtevala od župnika, naj se otroka odda drugam, kar bi se lahko zgodilo, ker so ljudje zanje prosili. Toda občinski odbor je poklical dotičnega človeka in se zadovoljil z obljubo, da hoče za sirote bolj skrbeti. Potem je vse pri starem in otroka, ki bi pri dobrih ljudeh postala pridna delavca, bosta morda enkrat v nadlogo občini. „Vzorno“ je go spodaril naš obč. zastop, ker divji zakoni so v občini tako namnožili, da ni skoro vasi brez njih. Zadnji pastirski list avstr. škofov od razporeke ni nikjer tako na mestu kakor pri nas, ker pri nas razporeke ni potreba šele vpeljati, ker že obstoji po nemarnosti naših odbornikov v tej zadevi. Sicer je pa sprevidel naš župan

da mu z dosedanjimi možmi v občini ni mogoče gospodariti, zato sta bila s slovenskimi glasovi v občinski odbor izvoljena dva, v krajini šolski svet pa trije možje naše stranke. Kako modri možje sede v slovensko klerikalnem obč. odboru spoznamo tudi iz tega, ker se jih sramuje sam župnik, kateri se ni pustil voliti v občinski odbor. Naprednjaki.

Sincavas na Koroškem. Prebral sem 1. števil in našel tudi nekaj o prvaških „konzumih“. Premalo je prostora, da bi človek popisal vse „dobrote“ takih društev. Ko se je naša gosp. zadruga ustanovljala, pravilo se je, da bode obenem „konzum“ za železničarje, ker je tako blizo postaje. Zato še zdaj vsi delavci ne dobijo „Freischeinov“ za vožnjo v Maribor, da bi se mogli ceneje živeti na upiti. Zatorej pa so prisiljeni, da kupujejo slabo blago za drago plačilo v naši „gosp. zadrugi“. Z ljudmi pa se postopa tako, da se jim niti 1/4 litra petroleja ne posodi. Ali več nas je takih, ko se bodedemo te „zadruga“ raje omikali; naj kupujejo le „narodni udje“ in potem bodo že zavozili, kakor so drugi zavozili.

Iz Gutštajna na Koroškem. Prišlo je novo leto in „Stajerc“ je začel tedensko izhajati. Vsi naročniki se tega veselo. Razširjajte ta list! Ako vsak naročnik še enega pridobi, jih bode 30.000 „Stajerc“ ne bi smel manjkati v nobeni krščanski hiši, ker je to lep in velik časopis, ki daje ljudem lepe izgleda in ki govori resnico. „Stajerc“ ni proti veri ali proti cerkvi temveč le proti slabim duhovnikom. Kakor med drugimi slojmi se dobi tudi med duhovniki posameznike, ki so slabe pameti, ki imajo ženske radi, ki si posvetnega blaga želijo itd. Slišal sem nekoč govoriti: kdor „Stajerca“ bere, bode „ferdaman“. Povem pa: preje bode tisti „ferdaman“, ki je v slabe duhovne preveč zaljubljen. Pri nas so tudi žene tako neumne da branijo „Stajerca“ brati, češ da bode pogubljen. Mislim pa, da bodo tiste ženske pogubljene, ki le pred ogledalom stojijo in se lasne frife ter smode. Poznam neko Katro, ki je prepovedala svojemu možu „Stajerca“; ali moder mož si ga je le naročil; žena pa stoji zjutraj pred dvema ogledaloma in se frifi in smodi lase, češ, tako lepa postane, da bode mož le njo gledal in „Stajerca“ pustil. Take ženske potem najbolje opravljajo in priimeke dajejo, kakor neka čevljarica, od katere dobi vsakdo priimek, kdor vzame tam hrano. Ali še več gnjilega je v naši fari; o tem prihodnjik kaj več. Star naročnik.

Novice.

Za celo življenje!

Predpust je tu s svojim veseljem. Ali prišli so tudi dnevi, v katerih poda mladenič mladenki roko, da ju veže duhoven za celo življenje. Da, za celo življenje velja ta zveza. In vendar odhiti kratka besedica „ja“ tako hitro iz ust, vendar se poročenca komaj poznata... Preveč, veliko preveč lahkomišelnosti vlada v tej zadevi! Kdo premisli, da velja zveza za celo življenje? Kdo povpraša, je-li bode tudi srečen in zadovoljen ob strani svoje izvoljenke? Katera se pač briga, je-li bode mogla svoje otroke ob strani moža vzgojevati?... Velikokrat odločuje le hipna zaljubljenost, ki pa ni stalna ljubezen. Velikokrat odločujejo edino orali očetovega zemljišča in število kravic v očetovem hlevu... Mi pa pravimo: Stariši, ne kupčujte s srečo vaših otrok! Bodi vsakdo previden, predno stopi pred oltar in odločuje naj le in edino med sebojno ljubezen, kajti ljubezen je vir vse sreče... Zenin, pomisli dobro, da ne vzameš tercijalko ali hinavko, ki ti bode zagrenila sleherno urico tvojega življenja in ti bode pokvarila tvojo deco, predno da zraste, in bode gnala tebe s hinavščino v pijančevanje in zločin! Izberi si le dekleta, ki misli in čuti kakor ti, ne oziraj se na gladki obrazek, marveč le na srce, ne vprašaj, koliko kravic ima nevesta temveč le, ali bode tvoje otroke vzgojila, kakor ti to želiš... In ti nevesta se čuvaj slabih nasvetov, edino tvoje srce in tvoj razum naj odločujeta! Ko bi vsakdo vpošteval te nauke, preprečilo bi se marsikatero nesrečo! To smo hoteli povedati in upama, da se nas je razumelo!

Zaupni shod napredne „Stajerc“

ve“ stranke za Stajersko in Koroško se vrši 27. t. m. popoldne v Ptuj. Isti dan ob 8. uri zvečer se vrši ustanovni shod našega tiskovnega društva. Pristop imajo edino po sklicateljih povabljeni zaupniki. Ker je pa mogoče da koga prezremo, naj nam našidobri priistaši, ki se hočejo udeležiti, to tudi pravočasno naznani.

Zgodovina „Stajerca“ in njegove stranke, ki smo jo objavili v prvih dveh številah tega leta, napravila je res velikanski vtis. Prijatelji so nam čestitali in tudi nemško časopise se je oziralo na te naše zapiske. Nasprotniki pa so zakričali kot da bi zbesneli, ali pa so — molčali. Tisti, ki so si izvolili molk za odgovor, so na vsak način postenejši. S svojim molkom namreč tiho priznajo, da je zgodba napredne misli na Slovenskem obenem **zgodba sramote prvaškega klerikalizma**. Kje na celim svetu dobiš tudi stranko, ki bi se borila s tako nizkimi, ničvrednimi sredstvi kakor prvaki na Slovenskem? In zato, ker smo pribili to ničvredno delovanje teh oseb in teh osebic, ki držijo krmilo politike med Slovenci v svoji roki, katerim ni sveta cerkev, ne oltar, ne prižnica, temveč le lastna malha, — zato molčijo o naših zapiskih, zato se ne upajo zanikati, kar se ne da več utajiti. Postenejši je to ravnanje vsekakor kakor lajanje „Gospodarjevo“, ki hoče s svojo itak znano „nobleso“ „osmešiti“ našo zgodovino. Seveda, ko bi pisal „Gospodar“ svojo zgodovino, povedati bi moral, da se je hotel njegov urednik naprednjakom za 120 goldinarjev prodati, da so sedeli vsi njegovi dosedanjí uredniki tedne in mesece v zaporu, ker so kradli tujo čast, da je torej „Gospodar“ naistem stališču kakor opetovano označen hudodelec. To bi bila seveda drugačna „zgodovina“ in pač ne vemo, je-li bi se jo veselili pobožni čitatelji te mariborske, od Nemcev in Slovencev zaničevane cunjje... Zdelo se nam je potrebno, povedati te besede, ne da bi se jezili čez časnikarske hlapce „moža“ — besede Korošca, temveč samo zato, da ne bodo ti lažniki mislili, da smo že ves smodnik izstreljali...

Cigave so šole? Treba je povedati par resnih besed o tej zadevi. Prvaški politiki, katerim ni ničesar sveto, se pričenjajo namreč tudi zaletavati v šolo in jo hočejo izrabljati v svoje namene. Povsod poizkušajo, izrabiti šolska poslopja za svoje shode in „teatre“, Mariborski prvaki trdijo, da ima vsak kaplan pravico, uganjati svoje burke v šoli. Dobro; potemtakem naj se odprejo šolska vrata vsakemu „švarckinstlerju“; potemtakem naj se spodi učitelje iz šol in naj se jih nadomesti z „damami“ predmestnih cirkuzev. Kajti glede vzgoje in izobrazbe imajo prvaško-klerikalne „komedije“ isti pomen kakor igralec cirkuza, ki je ogenj in govori s trebnuhom... Ni res, da stoji zato šole; ni res, da so si kmetje sezidali lepa poslopja samo zato, da se zabavajo prvaški kaplani z „Marijinami“ devicami! Take burke uganjajte v krčmi, šola pa je sveta stvar!

Preveč resnice! Ljubljanski škof dr. Jeglič se pritožuje v svojem uradnem spisu o pastoralnih konferencah. 1906 čez — duhovne. Povprašal je namreč kranjske duhovne, kaj mislijo o klerikalnih društvih po deželi. Ker so kranjski duhovni večinoma prvaškega mišljenja, so mu pisali, da so ta klerikalna društva več kot potrebna. Ali med ovcmi se je našel kozliček, ki ni tega mnenja. Pošten duhoven je pisal svojemu škofu: „Tako društvo na kmetih nima niti sledu one veljave, katero se mu pripisuje od preširne ljubljanske gospode, ki je kruha pijana“... Res, ta duhoven se ne boji zasledovanja in je zadel pravo pesen! Vso klerikalno „organizacijo“, vsa prvaška društva po Kranjskem, Koroškem in Stajerskem vodi prevzeta duhovniška gospoda, ki je kruha pijana. Ko bi ne bili ti ljudje pijani od dobrega življenja, od preoblega kruha, ne našili bi gladna usta naroda s — kamenji svojih društev in govorov...

Glej, glej! Kaj pa to pomeni? Družba Cirila in Metoda ni položila od oktobra, so-

vembra in decembra 1906 računov. To poročajo prvaški listi. Glej, glej, — kje pa je vzrok? Ali ni bilo „časa“? Hm, hm...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Medvedovo kožo prodajajo baje že prvaki. To so možakarji! Za volilni okraj Lpnico-Ptuj se poteguje neki Hickl iz Dunaja. Kdo je ta neznana velikost? Druzega ne vemo od njega, kakor da ima hčerko hofrata Ploja za ženo. O ti neverjetna prvaška predrznost! Ta Hickl je pisal županu Orniču pismo, v katerem trdi, da je on „edini primerni“ kandidat za ta volilni okraj. Baje hoče napraviti „sporazumljenje“ med Nemci in Slovenci, — hudirja, to je nekaj! On, ki je s Plojem v zvezi in sorodstvu, on bode „sporazumil“ Nemce in Slovence. Ta je pa dobra! Neki koroški list piše prav pametno o temu Hicklu: „No, ima res tako lepe namene, da sporazumi Nemce in Slovence, potem stori to tudi lahko, brez da bi bil poslanec; prigovarja naj očetu svoje ženske Ploja. To bi bilo pridno. Tam, kjer niso nahajskani od farjev in „kšeft“ - agitatorjev, tam so slov. kmetje pridni, miroljubni sosed, ki se razumejo izvrstno z Nemci“...

Nadučitelj Kaukler in „osli“. Piše se nam: Nadučitelj Kaukler ali Gaukler (ne vemo, katero ime je pravo in mu bolj pristojno) se silno jezi, da mu je „Stajerc“ resnico v obraz povedal. Možakar sumiči kmete iz ptujске okolice, da so napisali dotične vrstice v našem listu. Vsled tega je dejal, da so ti kmetje sami „osli“... Radovedni smo, ali se bode „Nar list“ tudi za tega „vrlega učitelja“ potegnil? Kmetje pa se zahvaljujemo za „osle“! Videti hočemo le, ali bode Gauklerji ali „osli“ dalje časa v ptuj-ski okolici ostali. Na vsak način pa pričakujemo, da ta možakar vendar ne bode hotel deco teh „oslov“ podučevati in da jo odkuri proč! Solsko oblast opozarjamo odločno na tega prevzetnega moža, katerega se mora odstraniti! V našo šolo pa zahtevamo človeka, ki bode deco pametno podučeval, pod katerim se ne bode spalo in klobase jedlo v šoli in ki nam daje tudi nemškega poduka. Ti Gaukler pa, adijo!

Za špeharje. Opozarjamo interese da se vrši špehovi trg (Speckmarkt) v Ptuj vsak petek in v Mariboru vsako soboto. Opozarjamo nadalje, da sme prodati svoje blago vsakdo, čeprav ni špehar in čeprav stanuje v drugem okraju. Kupci naj porabijo to izvrstno priliko; na tem sejmu dobe špeh in vsakovratno meso. Udeležajte se živahneje tega trga.

Iz Središča. V tej zagrizeno-prvaški občini se nahaja neki nesramnež, ki si upa blago na tuje ime naročevati. Pred kratkem je zlorabljal ta falot ime posestnika Feliksa Horvata in naročil v Ptuj pri bratoma Slawitsch po poštnem povzetju (Nachnahme) otroški voziček. To je tako zločinski postopanje, da se nemore sličnega izkati. Ali dotičnega prvaškega potepuha bode že sodnja poiskala in uganjal bode potem v „kajhi“ svoje falotske „špase“. Kdor naznani ime tega falota, dobi lepo nagrado!

Pravi prvaški dohtar je Franc Mayer v Šoštanju; njega se ničesar ne prime. Naj ga imenujejo izdajalca naroda ali lastnika brusa za pamet brusiti, vse to se otrse kakor moker kuže. Vrhunec svoje debele kože je pa pokazal s tem, da ima pisarja, kateri je na dan županove volitve kričal po gostilnah, da bode vsacega klofotal, kateri bode kedaj izdajico Mayerja volil. No, veste taka se pa še najpriprostem hlapcu ne dopade. Vidimo, kakega kalibra so ti prvaki, imajo mnogo medu v ustah, pa malo mozstos. Nam je prav da ljudstvo spozna svoje „voditelje“. Kmalu jim bode odklenkalo in potem zna naš Francek s svojimi pisarji že regimentno brns gnati. Smrdokavra naj pa le naprej tako po blatu brska, nas bode veselilo če še kako imenito iz hše z brusom zvemo, tam se morajo imenitne reči kosati, katere nam bodo še pomagale pri drugih volitvah.

Požar v Slov. Gradcu. 10. t. m. je pogorela v Slov. Gradcu ključavniška delavnica lesne fabrike Siegel in sin in veliko lesa. Pčžarna bramba je bila takoj na lici mesta in onemogočila večjo nesrečo. Poslopje je 30 m dolgo in je bilo veliko lesa nabranega. K sreči se je požar hitro opazil in pomoč je bila takoj na lici